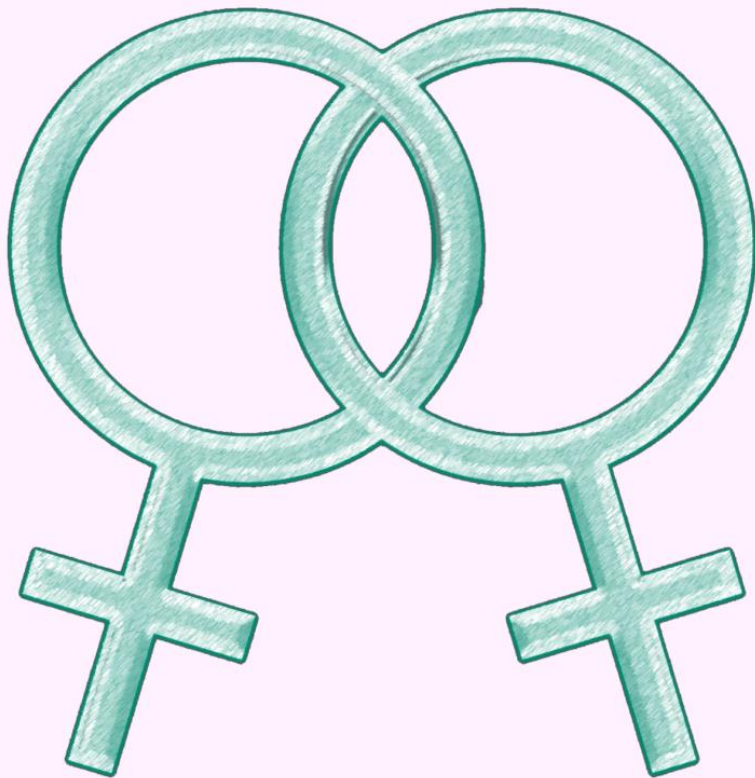

Nekonečná

láská

Simona Paulínyová

Simona Paulínyová

NEKONEČNÁ LÁSKA

ÚRYVOK

Volám sa Simona P., poviem vám príbeh, možno známy z rozprávok a možno známy aj zo života. Ako láska dokáže byť silná a nekonečná. Bude to písané básňach, pretože to, čo cítim, rada prejavujem v básňach a možno aj pochopíte, prečo tak robím rada. Túžim po tom, aby sa táto kniha posunula ďalej, a preto budem veľmi vd'ačná, keď budete túto knihu posúvať ďalej.

Takže: Bude to o nekonečnej láske, ktorá sa stala jednému dievčaťu veľmi túžiacemu po láske. To dievča sa volá Emily. Keď sa to všetko stalo, mala 19 rokov a chodila do školy na Harward a tam sa aj celý príbeh začal.

NÁDEJ

Som tvoja nádej
a ty to veľmi dobre vieš.
Čierna farba je na nej.
Ja ťa z temnoty vytiahnem, vieš?

Som tvoj anjel, ktorého si stratila.
Si možno moja spriaznená duša.
Svoju polovicu stratiť nechcem, moja duša.
Priebojnosť bude naša sila.

Nevzdáme sa, naša sila je v spojení nás dvoch.
Ani démon neporazí našu lásku.
Na dobrú cestu nás prevediem oboch.
Ani mágia nemá na našu lásku.

Vybralo si ma tvoje podvedomie.
Tvoja nádej, aby som ťa zachránila.
Z pekla odprevadila a do neba priviedla.
Zachránim to, čo tebe sa zdá nemožné.

A keď spolu v ruka v ruke do neba pôjdeme.
Zlo navždy porazíme.
Nikto nás nezastaví.
Spolu ty a ja kamkoľvek pôjdeme.

Naša sila bude večná.

ČASŤ PRVÁ

Prvá kapitola

Všetko to začalo v jeden krásny jesenný deň, slnko svietilo, bolo vtedy ešte ako-tak teplo. A zo školy mala 4. M fotenie na maturitné tablo. Do 4. M chodila aj Emily, ktorá bola tak trochu outsider a „metláčka“, mala však jedného verného kamaráta Thomasa, ktorý vždy stál pri nej. Obidvaja pochádzali z toho istého mesta – z Edinburgu, a tak obidvaja chodili aj do rovnakej školy. Niektorí ľudia si mysleli, že spolu aj chodia, no mýlili sa.

Celá trieda sa v jednej veci vždy vedela zhodnúť, a to v tom, že kamkoľvek išli, meškali, nemali vo zvyku chodiť načas. Tak ako bolo zvykom, 4. M všade meškala. A meškala aj teraz, na fotenie na tablo. Ale všetci sa snažili aspoň ako-tak dobehnúť na fotenie. A či to bol osud alebo nie, za fotografku v tom čase rozhodoval hovorca triedy. Ten zariadil, aby školské tablo išla fotiť jedna dievčina zo školy, ktorá mala vo foteňí prax a celá trieda mala za úlohu doniesť si na fotenie svojho psa, aby mali výnimočné tablo. Keď spravili fotky na triedne tablo, tak sa mali ešte všetci zvlášť odfoťiť so psami. Emily psa nemala, a tak jej verný kamarát veľmi rád požičal svojho. Tak si čupla pred fotografku aj so psom, ktorý jasne neposlúchal tak ako by mal, ale aspoň ho Emily skrotila tak, aby bol v tej správne polohe pred fotografkou. Keď sa fotografka na ňu usmiala, vtedy Emily pocítila silné teplo v hrudi, ktoré

nevedela opísať – akoby ju niekto začaroval. Tá fotografka mala nádherne červené vlasy, bola celá niečím okúzľujúca tak veľmi, že každý, kto by sa na ňu pozrel, by ju chcel. V jej očiach uvidela záblesk a žiaru toho, že ju chce mať. A Emily sa rada chopila šance.

Keď sa dofotili, tak sa celá 4. M rozprchla, tak ako aj v iných školách alebo iných skupinách, nebolo ničím výnimočným, že aj tu sa tvorili menšie skupinky, ktoré išli svojou cestou. Emily a Thomas si boli vždy zakaždým verní, tak, keď sa aj oni dofotili, išli domov.

Emile hlavou stále behala tá červenovlasá kráska. Stále si kládla otázky kto to je, odkiaľ je a prečo sa zrovna do nej zamilovala. Nevydržala si tak dlho klásť otázky a žiadne odpovede, že sa musela Thomasa spýtať: „Thomas, poznáš to dievča, čo nás fotilo?“ Thomas jej odpovedal: „Áno, poznám, pochádza s toho istého mesta odkiaľ my, a je taká istá ako ty. Mali by ste sa vy dve zoznámiť, hodili by ste sa k sebe.“ To Emile stačilo, čo jej povedal Thomas, v tom momente sa naštartovala a rozhodla, že si to neznáme červenovlasé dievča pôjde uloviť.

Druhá kapitola

Na druhý deň:

Emily bola zodpovedná, hoci občas aj rebelská, ale vedela vždy, kedy a ako to využiť. Z povinnosti rada chodila do školy. A keď bola v škole na chodbe, stretla to červenovlasé dievča, tiež v ich škole. Thomas jej zabudol povedať taký malý detail – že chodí do tej istej školy, kde aj ona. Emily bola z toho v šoku, tak sa vrátila naspäť do triedy a išla za Thomasom s tým, že stretla to červenovlasé dievča a že či chodí do našej školy. Thomas jej odpovedal, áno a že on ju pozná, že ak bude chcieť, zoznámi ju s ňou, nech nechodí ako blázon okolo nej.

Keď im skončila hodina, tak išla s Thomasom na veľkú pretávku – na fajčiarsku. Thomas aj Emily už fajčili dobré 4 roky cigarety, takže už to bola ich povinnosť ísť si zapáliť. Thomas vedel, kde chodí aj to červenovlasé dievča fajčiť, tak sa Thomas a Emily vybrali do parku za ňou. Blízko školy, teda areálu školy, je park, skôr parčík. Thomas rovno smeroval k tej červenovlasej dievčine. Keď ku nej prišli, tak boli obidve v pomykove, teda Emily viac. Thomas predstavil to červenovlasé dievča, ktoré sa volá Evelín. Evelín a aj Emily si naozaj veľmi dobre rozumeli, tak veľmi, ako ešte obe doteraz s nikým. Pri zoznamovaní zistili, že majú obidve toho veľa spoločného, hudbu, teda metal, rovnaké názory na tie isté veci, štýl obliekania, aj keď Emily sa skôr menej odhaľovala pri obliekaní ako Evelín, takže mali rady obidve aj

gotiku. Obidve boli také temné, až si mysleli, že nie je možné, aby sa stretli dve tie isté osoby, rovnaké a ak aj, tak nie je možné, aby sa do seba zamilovali.

Každý deň sa spolu stretávali v škole, rozprávali sa a spoznávali sa čím ďalej tým viac. Až im ľudia začali ich lásku závidieť. Ale Emily vždy pri stretnutí s Evelín strácala hlavu. Nerozmýšľala nad ničím iným, videla len ju, a celý svet bol pre ňu odrazu vzduch. Chodili spolu takmer všade, potrebovali sa ako kyslík.

Raz Emily a aj Thomas zostali po škole vypomáhať pred stužkovou. Emily a Evelín si medzičasom vymenili aj telefónne čísla, a tak Emily zo zvedavosti napísala Evelín esemesku, či za ňou nepríde do triedy. A Evelín prišla za Emily do triedy. V triede boli len ony dve, Thomas kdesi odbehol aj s triednou. Emily a aj Evelín sa spolu dlho, dlho rozprávali a až tak dlho, že medzi nimi dvoma prešla iskra, a obidve si museli dať svoju prvú romantickú pusku. Keď sa Emilin spolužiak Thomas vracal do triedy, a keď otvoril dvere, bol v malom šoku, že si Emily a Evelín až tak dobre k sebe sadli, ale na druhej strane bol rád, že Emily bude konečne šťastná. Thomas sa tak trochu zabudol a zabudol tiež, že za ním ide aj ich triedna. Tak ju musel troška zdržať medzi dverami triedy, aby ich triedna nebola vo väčšom šoku ako bol on.